

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu [Consiliul Notariatelor din UE \(CNUE\)](#).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

Chestiunile succesoriale sunt reglementate de Codul succesoral (40/1965). În caz de deces, numai un testament poate stabili destinația patrimoniului succesoral. Un testament trebuie să fie întocmit în scris și în prezența simultană a doi martori. Testatorul trebuie să semneze testamentul la întocmirea acestuia sau să recunoască semnătura sa anterioară întocmirii acestuia. Martorii trebuie să semneze testamentul pentru a-l atesta, după ce testatorul l-a semnat sau a recunoscut semnătura sa din testamentul respectiv. Un testament oral poate avea, de asemenea, forță juridică obligatorie în anumite cazuri excepționale.

De asemenea, este posibil să se întocmească un testament reciproc, care, în cele mai multe cazuri, este întocmit de către soți pentru a transfera dreptul de proprietate între ei. Testamentele reciproce sunt supuse aceluiași exigențe formale ca și în cazul altor testamente. Normele care se aplică testamentelor reciproce între soți se aplică, de asemenea, testamentelor reciproce între persoane aflate într-un parteneriat civil.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Autoritățile din Finlanda nu țin un registru al succesiunilor.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Libertatea de a lăsa moșteniri se limitează la descendenții direcți și la soțul/soția persoanei decedate. Descendenții direcți și copiii adoptați, precum și descendenții acestora, au dreptul la o cotă rezervată din patrimoniul succesoral al persoanei decedate. Cota rezervată se ridică la jumătate din valoarea cotei succesoriale care a fost transferată moștenitorului respectiv, în conformitate cu decretul-lege privind succesiunile.

Un soț beneficiază, de asemenea, de protecție împotriva unui testament întocmit de către soțul decedat. Soțul supraviețuitor poate păstra patrimoniul indivizibil al soțului decedat, cu excepția cazului în care se prevede altfel într-o cerere a unui descendent direct privind împărțirea patrimoniului succesoral sau într-un testament care a fost întocmit de persoana decedată. Cu toate acestea, soțul supraviețuitor poate să rămână în posesia exclusivă a locuinței utilizate de soți ca reședință comună, precum și în posesia bunurilor de uz gospodăresc obișnuite, cu excepția cazului în care soțul supraviețuitor deține proprietăți rezidențiale care pot fi folosite ca locuință.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

Principalii beneficiari sunt descendenții direcți, fiecare dintre ei beneficiind de o parte egală din succesiune. În cazul decesului unui copil, orice descendent al copilului respectiv îi va lua locul și fiecare ramură a familiei va primi o parte egală.

Dacă persoana decedată a fost căsătorită și nu are descendenți direcți supraviețuitori, soțul supraviețuitor, în primul rând, va moșteni patrimoniul soțului decedat. Persoanele care se află într-un parteneriat civil au dreptul de a moșteni în aceleași condiții ca și soții.

În cazul în care defunctul nu are descendenți direcți supraviețuitori și nici nu a fost căsătorit la momentul decesului, tatăl și mama defunctului vor primi fiecare jumătate din moștenire. În cazul în care tatăl sau mama defunctului a decedat, partea sa de moștenire va fi împărțită între frații și surorile defunctului. În cazul în care un frate sau soră a decedat, orice descendent al fratelui / surorii respectiv(e) îi va lua locul, și fiecare ramură a familiei va primi o parte egală. În cazul în care nu există frați sau surori sau descendenți ai acestora, dar unul dintre părinții defunctului este încă în viață, acesta va primi întregul patrimoniu. În cazul în care niciunul dintre moștenitorii menționați mai sus nu a supraviețuit defunctului, părinții tatălui și mamei defunctului vor primi întreaga masă succesorală. În cazul în care bunicul patern, bunica paternă, bunicul matern sau bunica maternă a defunctului a murit, partea de moștenire care ar fi revenit bunicului/bunicii respectiv(e) revine copiilor săi. Verii nu au drept de succesiune.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

Chestiunile legate de administrarea succesiunilor sunt repartizate între diverse autorități. Inventarul patrimoniului succesoral, care este o listă a activelor și pasivelor defunctului, trebuie depus la administrația fiscală din raza de domiciliu a defunctului, în termen de o lună de la data la care a fost întocmit inventarul patrimoniului succesoral. De asemenea, un magistrat poate dispune verificarea, la biroul digital al stării civile sau la administrația centrală a provinciei Åland, a listei de persoane care dețin o cotă din inventarul patrimoniului succesoral. Trezoreria statului este autoritatea centrală pentru chestiunile privind dobândirea de bunuri imobile de către stat. Tribunalul districtual (käräjäoikeus) în raza căreia persoana decedată a locuit este instanța competentă pentru toate cazurile legate de patrimoniul succesoral.

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

O moștenire poate fi acceptată prin luarea în primire efectivă a patrimoniului respectiv. Moștenitorul poate, de asemenea, să dea o declarație separată de acceptare a moștenirii. Dacă patrimoniul succesoral a fost împărțit, se întocmește o declarație de acceptare a moștenirii pentru beneficiar sau beneficiari. Dacă patrimoniul succesoral nu a fost împărțit, declarația se întocmește pentru persoana care administrează patrimoniul succesoral. De asemenea, o astfel de declarație poate fi prezentată în fața unei instanțe.

Declarația renunțării la o moștenire reprezintă liberă voință a moștenitorului, dar trebuie făcută în scris. O declarație de renunțare poate să fie dată de către orice persoană sau de către o persoană care deține o cotă din patrimoniul succesoral al defunctului, de către administratorul patrimoniului succesoral, distribuitorul patrimoniului succesoral, executorul testamentar sau orice moștenitor prin subrogare. Pentru ca renunțarea să poată produce efecte juridice cu privire la bunurile unui moștenitor care sunt supuse sechestrului, moștenitorul trebuie să prezinte o declarație scrisă de renunțare la succesiune sau să depună o declarație de renunțare la biroul digital al stării civile sau la administrația centrală a provinciei Åland, în vederea înregistrării acesteia (Codul privind executarea silită, capitolul 4 articolul 81).

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

Nu există o formă specială de comunicare a intențiilor de acceptare a moștenirii de către beneficiarii unui testament. O declarație a beneficiarului care a fost prezentată administratorului sau distribuitorului succesiunii va fi considerată drept declarație a beneficiarului testamentului, în același mod ca și inițierea măsurilor corespunzătoare în ceea ce privește proprietatea în cauză. În scopul notificării moștenitorilor privind existența unui testament, precizarea faptului că beneficiarul dorește să își exercite drepturile pe care i le conferă testamentul va fi suficientă.

Orice declarație de renunțare la o succesiune trebuie să fie formulată în scris. Pentru ca renunțarea să poată produce efecte juridice cu privire la bunurile unui moștenitor care sunt supuse sechestrului, moștenitorul trebuie să prezinte o declarație scrisă de renunțare la succesiune sau să depună o declarație de renunțare la biroul digital al stării civile sau la administrația centrală a provinciei Åland, în vederea înregistrării acesteia (Codul privind executarea silită, capitolul 4 articolul 81).

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

Moștenitorul trebuie să declare cererea privind cota sa rezervată către beneficiar prin intermediul unui executor judecătoresc sau într-un alt mod verificabil, în termen de șase luni de la data la care a fost informat cu privire la testament. O cerere privind o cotă rezervată poate fi, de asemenea, efectuată printr-o notificare într-un Monitor oficial publicat în perioada menționată mai sus, dacă o astfel de cerere nu a fost notificată beneficiarului pe motiv că acesta ar putea fi prezumat că a evitat să ofere informații cu privire la cerere sau în cazul în care nu se cunoaște adresa acestuia.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

În Finlanda, autoritățile nu inițiază proceduri succesoriale din oficiu. În urma decesului unei persoane se întocmește inventarul patrimoniului succesoral. Inventarul patrimoniului succesoral este un document care constată starea patrimoniului defunctului; cu alte cuvinte, în document se prezintă pasivele și activele defunctului. Persoanele care au o parte din patrimoniul persoanei decedate sunt menționate în inventarul patrimoniului succesoral, împreună cu activele și pasivele soțului supraviețuitor și cu activele și pasivele comune ale celor doi soți. Documentele patrimoniului trebuie să fie întocmite în termen de trei luni de la deces, dar administrația fiscală poate prelungi termenul dacă există motive speciale în acest sens.

Obligația de a întocmi documentele patrimoniului succesoral revine persoanei care deține o cotă din succesiune și care este responsabilă pentru gestionarea bunurilor care constituie patrimoniul succesoral sau oricărui executor sau administrator al patrimoniului succesoral. Această persoană trebuie să aleagă doi administratori care să întocmească inventarul patrimoniului succesoral. Arborele genealogic al persoanei decedate trebuie să fie anexat inventarului patrimoniului succesoral. În Finlanda, actele de stare civilă sunt păstrate atât de biserici, în cazul actelor de stare civilă emise de acestea, cât și în registre publice de evidență a populației, iar extrasele oficiale din aceste registre pot fi solicitate fie de la biroul digital al stării civile sau de la administrația centrală a provinciei Åland, fie de la parohia în care a fost înregistrată persoana decedată. Inventarul patrimoniului trebuie să fie trimis Administrației fiscale finlandeze (Verohallinto) în termen de o lună de la întocmirea inventarului patrimoniului succesoral.

După decesul testatorului, legatarul trebuie să informeze moștenitorii cu privire la testament, printr-un executor judecătoresc sau prin alte mijloace verificabile și trebuie să furnizeze o copie autenticată a testamentului. În cazul în care un moștenitor dorește să conteste testamentul, acesta trebuie să introducă o acțiune în instanță în termen de șase luni de la data la care a fost informat cu privire la testament.

Patrimoniul poate fi împărțit numai după lichidarea lui. Lichidarea unui patrimoniu implică stabilirea valorii bunurilor din patrimoniul succesoral, îndeplinirea obligațiilor care îi reveneau persoanei decedate și/sau care grevau patrimoniul său în ceea ce privește orice creanțe, precum și constatarea drepturilor oricărui moștenitor și/sau legatari speciali. În scopul lichidării patrimoniului succesoral, persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral vor deține proprietatea comună a bunurilor care constituie patrimoniul succesoral, cu excepția cazului în care s-au prevăzut dispoziții speciale pentru administrarea succesiunii. În locul acestui tip de administrare comună, persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral pot să se adreseze instanței pentru desemnarea unui administrator al patrimoniului succesoral al defunctului. După ce succesiunea trece în grija administratorului, administrarea comună de către persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral va înceta, iar acestea nu vor mai avea dreptul să stabilească niciun aspect referitor la patrimoniul defunctului. Obligația administratorului patrimoniului succesoral este de a iniția toate măsurile necesare pentru lichidarea patrimoniului. După lichidarea patrimoniului, administratorul patrimoniului succesoral trebuie să informeze persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral și să întocmească un raport cu privire la activitatea sa de administrare.

După lichidarea succesiunii, orice persoană care deține o parte din patrimoniul succesoral are dreptul de a solicita împărțirea patrimoniului. În cazul în care persoana decedată era căsătorită ori se afla într-un parteneriat civil, patrimoniul succesoral trebuie să fie împărțit înainte de a fi distribuit către moștenitori. Persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral pot împărți patrimoniul succesoral în modul pe care l-au convenit. Se întocmește un act privind împărțirea succesiunii, care se semnează de către persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral și se atestă pentru conformitate de către doi martori imparțiali.

Distribuitorul patrimoniului succesoral poate, de asemenea, să solicite instanței emiterea unui ordin prin care desemnează un distribuitor al succesiunii. De obicei, se recurge la această procedură atunci când persoanele care dețin o parte din succesiune nu ajung la un acord în ceea ce privește împărțirea activelor din patrimoniu. Administratorul sau executorul patrimoniului succesoral va fi distribuitorul patrimoniului succesoral, cu excepția cazului în care se prevede altfel, dacă acesta nu deține o cotă din patrimoniu, iar persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral îi solicită să distribuie patrimoniul, și nu a fost stabilit un alt distribuitor al patrimoniului succesoral.

Distribuitorul patrimoniului trebuie să precizeze locul și momentul în care masa succesorală va fi distribuită și trebuie să invite persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral la împărțirea acestuia, într-un mod care poate fi verificat. Distribuitorul patrimoniului trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral sunt de acord în ceea ce privește distribuirea. În cazul în care se ajunge la un astfel de acord, patrimoniul succesoral trebuie să fie distribuit în mod corespunzător. În cazul în care nu se ajunge la un acord, distribuitorul patrimoniului succesoral trebuie să distribuie succesiunea astfel încât fiecare dintre persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral să primească o parte din fiecare tip de bunuri. În cazul în care patrimoniul succesoral nu poate fi distribuit în niciun alt mod, instanța poate dispune, la cererea distribuitorului succesiunii, ca anumite active sau, dacă este necesar, toate activele care constituie patrimoniul succesoral să fie vândute de către distribuitorul patrimoniului succesoral. Distribuitorul patrimoniului succesoral va întocmi și va semna un proces-verbal de împărțire a succesiunii. Orice persoană care deține o cotă din succesiune poate contesta modul în care a fost împărțită masa succesorală de către distribuitorul patrimoniului succesoral, printr-o acțiune în instanță împotriva altor persoane care dețin o cotă din patrimoniul succesoral, introdusă în termen de șase luni de la împărțirea masei succesoriale.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

O persoană are calitatea de moștenitor dacă se află într-o relație de rudenie, maritală sau de adopție cu persoana decedată, conform legii. Un beneficiar poate să fie o persoană fizică sau o persoană juridică.

Calitatea de moștenitor sau beneficiar o poate avea doar o persoană care locuia cu persoana decedată sau persoana care a întocmit testamentul, la momentul decesului testatorului. O excepție de la această regulă este un copil conceput înainte de decesul testatorului și care ulterior este născut viu.

Un moștenitor sau beneficiar care dorește să beneficieze de drepturile sale trebuie să preia moștenirea sau să trimită cererea sa persoanei sau persoanelor care au preluat moștenirea. Dacă patrimoniul succesoral nu a fost împărțit, cererea trebuie trimisă persoanei care administrează patrimoniul succesoral. De asemenea, cererea poate fi trimisă instanței. Moștenitorul sau beneficiarul trebuie să aibă grijă de moștenire sau de testamentul pe care l-a primit, dacă s-a angajat să gestioneze patrimoniul succesoral, singur sau împreună cu altă persoană, dacă participă la întocmirea inventarului sau la împărțirea patrimoniului succesoral sau dacă a luat orice alte măsuri în legătură cu succesiunea în cauză.

8 Preiau moștenitorii datorile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

O persoană care deține o cotă din patrimoniul unei persoane decedate nu are nicio răspundere personală pentru datoriile persoanei decedate. O persoană care deține o cotă din patrimoniul unei persoane decedate și care întocmește inventarul patrimoniului va răspunde personal pentru datoriile defunctului dacă omite să prezinte inventarul patrimoniului succesoral în cadrul termenului prevăzut.

Datoriile defunctului și cele care grevează patrimoniul defunctului vor fi achitate din activele patrimoniului succesoral. Cu toate acestea, persoanele care dețin o cotă din patrimoniul defunctului vor răspunde personal pentru orice datorii sau pasive care au fost incluse în patrimoniul succesoral.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

Documentele necesare pentru înregistrarea bunurilor imobile diferă în funcție de faptul dacă bunul imobil în cauză a fost obținut prin moștenire sau prin testament. Atunci când se depune o cerere de înscriere în registrul cadastral pe baza moștenirii, cererea trebuie să cuprindă inventarul patrimoniului succesoral, înregistrarea actului de împărțire a patrimoniului, arborele genealogic al persoanei decedate, orice înregistrări privind partajul succesoral, precum și orice documente referitoare la cesiunea proprietății moștenite. Solicitantul trebuie să dovedească, de asemenea, că distribuirea masei successorale a intrat în vigoare prin anexarea la cerere a unui document de acceptare semnat de toate persoanele care dețin o parte din patrimoniul persoanei decedate sau a unui act cu forță juridică eliberat de instanța competentă de la locul domiciliului persoanei decedate.

Atunci când se depune o cerere de confirmare a înregistrării cadastrale pe baza unui testament, inventarul patrimoniului succesoral, arborele genealogic al persoanei decedate, testamentul original, un certificat care să ateste că testamentul are forță juridică și dovada că toți moștenitorii au fost informați cu privire la testament trebuie să fie anexate la cerere. În cazul în care lista persoanelor care dețin o cotă în inventarul patrimoniului succesoral a fost certificată ca fiind adevărată și corectă de către biroul digital al stării civile sau de către administrația centrală a provinciei Åland, arborele familial nu trebuie anexat cererii.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Nu este obligatoriu să se solicite desemnarea unui administrator al patrimoniului succesoral. În cazul în care se înaintează instanței o cerere pentru desemnarea unui administrator al patrimoniului succesoral, instanța trebuie să desemneze un administrator al patrimoniului succesoral care să se ocupe de administrarea patrimoniului succesoral. Cererea poate fi făcută de către orice persoană care deține o cotă din patrimoniul succesoral al defunctului sau de către beneficiarul sau executorul testamentului. Bunurile care constituie patrimoniul pot, de asemenea, să fie predate administratorului patrimoniului succesoral pentru administrare la cererea unui creditor al patrimoniului succesoral al persoanei decedate, sau la cererea altei persoane responsabile pentru datoriile persoanei decedate.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

Persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral al persoanei decedate vor administra în comun bunurile care constituie patrimoniul succesoral, cu excepția cazului în care au fost prevăzute dispoziții speciale pentru administrarea succesiunii. Persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral al persoanei decedate pot, de asemenea, să convină asupra administrării comune a patrimoniului succesoral și ca patrimoniul să rămână nedivizat până la o notificare ulterioară sau până la un anumit termen limită.

Patrimoniul succesoral al unei persoane decedate poate fi predat administratorului patrimoniului succesoral pentru administrare prin decizia instanței. În acest caz, administrarea comună de către persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral va înceta și acestea nu vor mai fi în măsură să ia nicio decizie cu privire la patrimoniul succesoral, chiar dacă astfel de decizii sunt adoptate în unanimitate.

Persoana decedată pot numi o anumită persoană care să administreze patrimoniul în calitate de executor în testamentul său. Sarcina executorului este de a se asigura că patrimoniul este lichidat și de a executa testamentul. În astfel de cazuri, executorul se va ocupa de chestiunile care altfel ar fi fost în sarcina persoanelor care dețin o parte din patrimoniul succesoral sau în sarcina administratorului patrimoniului succesoral. Numirea unui executor nu va împiedica numirea unui administrator al patrimoniului succesoral. În cazul în care este numit un executor testamentar în testament, acesta va fi numit administratorul patrimoniului succesoral, cu excepția cazului în care există motive întemeiate pentru a nu face acest lucru.

9.3 Ce competențe are un administrator?

Administrarea comună a patrimoniului succesoral al unei persoane decedate reprezintă o formă unanimă de administrare pentru care există excepții numai în anumite cazuri speciale. În cazul administrării comune a patrimoniului succesoral al unei persoane decedate, persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral vor reprezenta patrimoniul în relațiile cu terții, și pot acționa sau pot fi acționați în instanță în comun în cauzele legate de patrimoniul succesoral. Cu toate acestea, o măsură care nu poate fi amânată poate fi luată chiar dacă nu a fost obținut acordul tuturor persoanelor care dețin o cotă din patrimoniul succesoral. Persoanele care dețin o cotă din patrimoniul succesoral pot, de asemenea, să autorizeze o persoană care să se ocupe de patrimoniul succesoral.

În cazul în care desemnează un administrator al patrimoniului succesoral, instanța va emite administratorului patrimoniului succesoral un document de numire în care este menționat patrimoniul succesoral la care se referă desemnarea administratorului. Competențele administratorului patrimoniului succesoral acoperă doar patrimoniul succesoral pentru care instanța l-a desemnat. După ce patrimoniul succesoral al persoanei decedate a fost predat administratorului patrimoniului succesoral spre administrare, administratorul patrimoniului succesoral va reprezenta patrimoniul succesoral în relațiile cu terții și poate acționa sau poate fi acționat în justiție în cazurile legate de patrimoniul succesoral. Administratorului patrimoniului succesoral îi revine sarcina de a lua toate măsurile necesare pentru lichidarea patrimoniului. Administratorul patrimoniului succesoral trebuie să solicite un avis din partea persoanelor care dețin o cotă din patrimoniul succesoral, în ceea ce privește chestiunile care prezintă importanță pentru aceste persoane. Cu toate acestea, chiar și în astfel de cazuri, consimțământul persoanelor care dețin o cotă din patrimoniul succesoral nu constituie o condiție prealabilă pentru acțiunile întreprinse de administratorul patrimoniului succesoral.

Domeniul de aplicare al competențelor executorului testamentar în timpul procesului de lichidare depinde de testament. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în testament, executorul va avea aceleași competențe ca și administratorul patrimoniului succesoral.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

Inventarul patrimoniului succesoral și registrul de împărțire a patrimoniului sunt documente care precizează statutul de legatar sau de beneficiar și care trebuie să fie întocmite în cursul procedurii de succesiune.

Persoanele care dețin o parte din patrimoniul succesoral al unei persoane decedate, activele și pasivele defunctului, beneficiarii, precum și soțul supraviețuitor (în cazul în care soțul/soția nu deține o parte din patrimoniul succesoral) trebuie să fie înscrise în inventarul patrimoniului succesoral.

Înregistrarea distribuirii patrimoniului succesoral constituie baza pentru împărțirea succesiunii. Totuși, actul de înregistrare a împărțirii patrimoniului succesoral nu reprezintă un document cu titlu executoriu, în sensul că ar putea fi utilizat drept bază pentru începerea sechestrului sau ca un instrument de cedare a administrării patrimoniului. Orice măsură de punere în aplicare va necesita o altă hotărâre judecătorească distinctă care să aibă forță juridică.

Conceptul de forță probantă formală a unui act nu este cunoscut în Finlanda.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 15/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.